

KAMIENICA (32) *sb f*

kamienica (32), [**kamiennica**].

-e- (30), -ę- (2).

Oba a oraz e jasne.

sg N kamienica (3). ◇ G kamienice (5). ◇ D kamienicy (1). ◇ A kamienicę (3) [w tym: -e (1), -ą (1)]. ◇ I kamienicą (1). ◇ L kamienicy (12). ◇ pl N kamienice (4). ◇ G kamienic (1). ◇ A kamienice (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Dom murowany, z kamienia, cegły, nie drewniany; lateritia aedes Mącz; domus caementitia a. lapidea a. lateritia Cn (32) : domy, kamienice drogie, pirwey oglądane bywaią niżli lie kupi BielŻyw 109; kthorego łągieczna Napyerwey vchwiczil zaschye y wyodl go afch ku kamyenyczi pana pothuliczkyego LibMal 1552/168; I śchedŃchi do myaftha obadwa przifly wrinek przed kamyenyczą Schimvna aptekarza LibMal 1554/183v, 1544/88v, 1545/96v, 1546/109v, 112v [2 r.], 113 (14); LibLeg 11/184v; GliczKsiąż H2v; miálto murowáne nie z cegły ále z przyrodzonych kwádratow kámieni/ ták iż káżdá kámienicá rowná lie wielkiemu á známienitemu páłacowi. BielKron 277v, 290v, 398; LeovPrzep G2; Mącz 185b; ZapKościer 1588/81v, 82v; y pierwey lię zázwždy/ o wiołki o folwárki/ o dwory/ kámienice/ fády/ ogrody Ítáraia: niż o napráwę w błędziech ták grubych CzechEp 50; GostGospPon 170; y przyfzło lie im miiác práwie iuż przed kámienicą Arcybifkupia. KochAp 7; y zátárł lie z koniem Arcybifkupim tak/ że lie żadnym obyczáiem nie dał odwiéść/ áż ták z nim poŃpołu do kámienice wiáchał KochAp 8; Bywał tu kiedyś Márzec dobry v krzaczkowéy/ W téyci/ zda mi lie miefzka Kámienicy nowéy. WyprPl C; SarnStat 288; W mieście zásię ácz rowne kámienice wftáia/ Rzekłbyś że tám iáłkołki/ lub kreći miefzkáia. KmitaSpit C3v; KlonWor 43; [Przećiwko kościołowi jest kamiennica włoskim szczytem, z dachem skrytym guntowym LustrPłoc 165].

W charakterystycznych połączeniach: kamienica arcybiskupia, droga, książęca, nowa, wielka.

MM